

מ"ת 8279/05 - מדינת ישראל נגד מאزن קצקץ, מוחמד קצקץ

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 8279-05 מדינת ישראל נ' קצקץ(עוצר) וOTH
תיק חיזוני: 1942/14

בפני כב' השופט ד"ר אוהד גורדון
הمحكمة מדינת ישראל

נגד

משיבים

1. מאزن קצקץ (עוצר) ע"י עו"ד ו' דראושה
2. מוחמד קצקץ (עוצר) ע"י עו"ד מ' חאג' יחיא

החלטה

בפני בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים.

האישום וטענות הצדדים

1. כתוב האישום מייחס לעשויים עבירות של פגעה באתר עתיקות והשחתתו, לפי סעיף 37(א) לחוק העתיקות, תש"ח-1989; חפירה לגילוי עתיקות, לפי סעיפים 9(א) ו-37(ב) לחוק העתיקות; ושוהות בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל.

2. כפי הנטען, בסמוך למושב נס הרים מצויא אתר עתיקות בשם "חוֹרְבַת נַחַל יוֹאל" (בור הסיד) (להלן: "האתר") שהינו אתר מוכרז לפי חוק העתיקות ובו שרידי קירות הבניינים אבני גזית, מחצבות, בורות מים, מערות קבועה וחדרים. ביום 30.4.14 חפרו המשיבים יחד עם אחרים באתר באמצעות גלאי חפירה, כדי לחפש עתיקות וללא היתר לעשות כן. בשעות 16:15-18:30 חפרו במקום חפירה בעומק של כ-1 מ' וברוחב של כ-8 ס"מ, ובכך פגעו בשכבות ארכיאולוגיות, הוציאו ממצאים עתיקים מהקשרם המקורי וגרמו נזק האתר. זאת עשו לאחר שנכנסו לישראל והוא בה ללא היתר.

3. המבוקשת סבורה שיש מקום למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים. בכלל זה נטען שהמשיבים נתפסו בכפ ש-ish ראיות לפיהן השתתפו בחפירה, וכי עילות המעצר בדגש על החשש מהימלטות אך לרבות מסוכנות מחיבות מעצר עד לתום ההליכים.

4. בא-כח המשיבים לא חלקו על קיומן של ראיות לעבירה לש晖ה הבלתי חוקית, אך חלקו על האמור בוגנע ליתר העבירות. לשיטתם המשיבים נקלעו למקום בחיפוש אחר מים, שבו משך דקוטר ספורות במחיצת אחרים

שם אשר ביצעו את החפירה, ונתפסו. הסגנורים הצביעו על התאמה בין גרסאות המשיבים וטענו שאין ראייה לששתפות פעולה בחפירות "אף אחד לא ראה פוזיטיבית את המשיבים". נטען למחדל בא-נטילת טביעות אצבע מכלי העבודה שנטפסו. עוד הודה שמדובר בצדירים ללא עבר פלילי ונטען, שניית להבטיח את התיאצובם להמשך ההליך באמצעות ערבותות והפקדה.

ראיות לכאורה

5. המחלוקת מתמקדת, כאמור, בהוכחת מעורבות המשיבים בחפירה עצמה, בשים לב לגרסתם אודות נוכחות תמייה וקצרה במקום.

6. עיון בריאות מעלה, כי קיימות ראיות מוצקות בנושא זה, לפיהו המשיבים השתתפו בחפירה חלק מן הקבוצה שנכחה במקום.

בדוח הפעולה של מפקח רשות העתיקות גدعון גולדנברג מיום 30.4.14 (להלן: "גدعון") נרשם, כי הלה הוזעק למקום עם אחרים לאחר דיווח על חפירה באתר. כשהגיע, זיהה "שני אנשים שושבים מעל בור ושני אנשים נוספים הנמצאים בתוך הבור". כשקרה להם להישאר במקום, נמלטו השניים שישבו מעל הבור ואילו השניים שהיו בתוך הבור לא הצליחו להמלט ונלכדו בידי גدعון יתר הפקחים. שניים אלה הם המשיבים: "שני החשודים שנלכדו, מאزن ומוחמד קצקץ, היו בתוך חפירה חדשה שנעשתה באתר בזמן סמוך לחפירה". בניתוח הבריחה של השניים שנמלטו נמצא גלאי מתקות.

דברים דומים רשם המפקח אלון קלין בדוח הפעולה מאותו יום (להלן: "אלון"). הלה תיעד את החופרים וכן "שמעתית את האנשים מדברים וחופרים", ואז הסתער עם יתר המפקחים כאשר מספר חשודים ברחו ושניים "נסחרו בתוך הבור העמוק שלא הצליחו לצאת ממנו". אלון תפס את המשיב 2, כשלידו כלי חפירה.

בתיק דוחות פעולה מאותו מועד של שורת מפקחים, בהם גיא פיטוסי, איתן קלין, עירא הורובייז ואмир גנור, שנכחו באירוע ואשר מכך תיאורים דומים. גנור, שתפס את אחד המשיבים, הוסיף כי עם תפיסתם היו מכונסיהם של המשיבים מלוכלים באדמה. המפקח עוזי רוטשטיין ערך חיפוש על המשיב 1 ומתוך "חтика ברונזה הנראית עתיקה".

7. לכך מצטרפות התמונות המצויות בתיק. תמונה הבור שנחפר מציגה חפירה גדולה למדי, הנראית "טריה", ובה כלי חפירה ודלי מלא אדמה, כשלע שפת הבור כלפי חפירה נוספת. עוד צולמו גלאי המתקות, כפפות וכלי חפירה נוספים שנטפסו.

מספר תמונות נוספות (המצויות בתיקיה כחוליה) מתעדות את קבוצת החופרים לאורך פרק הזמן המצוין באישום. כבר בשעה 16:30 נראה בתמונות המשיב 2 חלק מקבוצת החופרים. הוא מופיע במספר תמונות, כשבתוכנה מהשעה 16:47 הוא נראה אוחז בכלי חפירה ורוכן אל החפירה. המשיב 1 נראה עומד בתוך הבור ופלג גופו העליון בולט החוצה בתמונה מהשעה 17:51. המשיבים נתפסו בשעה 18:25 בקיורוב (דו"ח פעולה של אמיר גנור).

8. מכאן, שהמשיבים היו במקום לאורך זמן, והשתתפו בחפירה. הריאות סותרות את גרסת המשיבים לנוכחות מזדמנת במקום, של מספר דקות, בחיפוש אחר מים. ישן, אפוא, ראיות לכאורה לעבירות המוחסתה למשיבים.

UILOT HAMETZAR VEAPESHROT LAHSTAFEK BACHLOFAH

9. גם שלמשים אין עבר פלילי והם בחורם צעירים, UILOT HAMETZAR HON BATEMHA SHAINA MAAPSHAT LEROVOT UL SHORROM. HADAR NOBU MASHLOV BIN MASFER ALMENUTIM.

תחליה, המשיבים הינם תושבי שטחים. נתון זה מקיים חשש טבעי להימלטות מאימת הדין וסיכון ההיליך, נכון הקשיים שבאיותם ובבאתם לדין של תושבי שטחים. אולם, במקרים מתאימים ניתן להתחזק עם החשש הנדונן באמצעות ערבותות מתאימות (לענין זה ראו ב"פ 6781/13 קונדוז נ' מדינת ישראל (4.11.13)), אך במקרה הנדונן מצטרפים לנתון האמור שיקולים נוספים:

כך העובדה, שהמשיבים ניצלו את השוואת הבלתי חוקית בישראל לביצוען של עבירות נוספות. בהתאם לקביעות בעניין **קונדוז** הנזכר לעיל, הדבר מחדד את UILIT HAMOSCONOT VEMCHIB HATHIHSOT SHONA BEHOSHVAH LEMI SHANASIM ARK BAKNEHA LIISRAL SHLA CDIN. זאת ועוד, קיומם עבירות נוספות והחשש לשלם את המחיר בגין מגביר את התמרץ להימלט, ובכך מעיצם את החשש לסיכון ההיליך העולה מעצם היות המשיבים תושבי שטחים.

10. לבסוף, יש לשקל את טיבן של העבירות הנוספות שבוצעו לכואורה, שבפני עצמו מקייםUILAT METZAR BEULAT MASHKL. המעים בוצעו בחבורה, לאחר ה策ידות כעולה מאמצעי החפירה והגילוי שנתקפסו. הדברים רלבנטיים לשકילת METZAR בעבירות רכוש, בהתאם לקביעות בעניין **רוסלאן פרנקל** (ב"פ 5431/98).

את עוד, העבירה דין אינה עבירה רכוש "רגילה". מן הראות עולה כי מעשי המשיבים גרמו נזק של ממש לאוצר היסטי. לפי המפקח גدعון "חפירה זו פגעה קשות באתר הארכיאולוגי ובמחקר העתידי של האתר. בສיקת של האוצר נמצאו שתי חפירות טריות חדשות...". לפי חוות דעתו של הארכיאולוג ד"ר איתן קלין, שבדק את החפירה ביום האירוע, הנזק שנגרם הינו בלתי הפיך. להמחשה, איתר ד"ר קלין "על גבי השפר הטרי... שבר של כלי אבן (קערה) מימי הבית השני".

נתונים אלה ממחישים את הפגיעה הקשה שגורמת עבריניותמן הסוג הנדונן. החפירה באתר ארכיאולוגי לגניבת עתיקות אינה מסתכמה בגזל רכוש, שכן לצד הפן הקנייני יש בה פגעה בחקר העבר, שלא ניתן לתקן. ממצאים שנשמרו לאורך דורות עלולים להיהרס בפעולה עברינית של מספר דקוט. באופן זה, פוגע המעשה הציבור כולם. טיבו הפסול מודגש בכך, שמדובר ב"נחיות לפגוע באוצרות הארכיאולוגיים של מדינת ישראל למען בצע כספ" (עמ"ת 34143-10-13 (באר שבע) **מדינת ישראל נ' אבו זלטה** (16.10.13)).

פגיעה הרעה של העבירה מעידה את אمدن המוסכנות של מי שחתה בה לכואורה. החשש, כי מעשים מעין אלה יישנו עם השחרור ממעצר, ומהירות הכאב שהדבר יגבה, ניצבים על כף החובה במאزن שיקולי המעצר.

11. השימוש שבין אمدن המוסכנות לבין החשש להימלטות לא מאפשר להוראות על שחרורם של המשיבים. אני מורה, לכן, על מעצרם עד לתום ההליכים.

12. זכות ערער דין.

